

ADVIES UITGEBRACHT
DOOR DE ECONOMISCHE EN SOCIALE RAAD
VOOR HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST
TIJDENS ZIJN ZITTING VAN 19 OKTOBER 2000

inzake

**het voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de ordonnantie
van 5 juni 1997 inzake de milieuvergunningen**

VOORONTWERP VAN ORDONNANTIE TOT WIJZIGING VAN DE ORDONNANTIE VAN 5 JUNI 1997 INZAKE DE MILIEUVERGUNNINGEN.

Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 19 oktober 2000

Aanhangigmaking

De Raad heeft vanwege de bevoegde Minister een verzoek om advies ontvangen betreffende het voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de ordonnantie van 5 juni 1997 inzake de milieuvergunningen.

Aangezien hij van oordeel is dat het voorontwerp van ordonnantie een weerslag kan hebben op de economische en sociale ontwikkeling van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, brengt de Raad in aansluiting op de werkzaamheden van zijn commissie ad hoc, die op 3 oktober is bijeengekomen, het volgende advies uit.

Algemene beschouwingen

De Raad stelt vast dat de omzetting van de Europese richtlijn SEVESO II in de gewestelijke Brusselse wetgeving een communautaire verplichting is en dat het Gewest terecht ervoor gekozen heeft om de richtlijn onmiddellijk om te zetten in de Ordonnantie betreffende de milieuvergunningen, hetgeen de opgave van de burgers en ondernemingen vereenvoudigt.

De Raad stelt eveneens vast dat het voorontwerp van ordonnantie een aantal procedures en definities van de ordonnantie van 5 juni 1997 wil vereenvoudigen en verduidelijken. De Raad is het eens met deze doelstelling.

Niettemin betreurt hij de beknopte memorie van toelichting en wenst hij dat deze bij de opmaak van het ontwerp van ordonnantie explicieter zou zijn.

De ordonnantie van 8 september 1994 houdende oprichting van de Economische en Sociale Raad verplicht de Raad ertoe om het Brussels Parlement zijn adviezen ter hand te stellen. Welnu, gezien de Raad in dit geval een advies uitbrengt over een voorontwerp dat zou kunnen verschillen van het ontwerp dat aan het Brussels Parlement zal worden voorgelegd, is hij van mening dat zijn advies de tekst van het voorontwerp van ordonnantie doorheen de verschillende fasen van zijn opmaak moet begeleiden.

De Raad neemt zich voor om dit ontwerp zonodig aan een nieuw onderzoek te onderwerpen.

Bijzondere beschouwingen

De Raad stemt in met de invoering van de registratieprocedure, die soepeler en lichter is dan de erkenningsprocedure, voor de economische operatoren die geen groot gevaar voor het milieu betekenen en die over de noodzakelijke technische bekwaamheden beschikken om hun activiteiten uit te oefenen. Hij betreurt het evenwel dat de beroepen, activiteiten of producten die voor deze registratieprocedure in aanmerking kunnen komen niet in éénzelfde ordonnantie of uitvoeringsbesluit zijn opgenomen, maar over diverse normatieve documenten zijn verspreid, hetgeen de opgave van de betrokken personen en ondernemingen niet vereenvoudigt.

In verband met de bouwterreinen en de tijdelijke inrichtingen betreurt de Raad het dat de teksten moeilijk te begrijpen zijn omwille van de opeenstapeling van een vrij onduidelijke classificatie en het begrip tijdsduur. Een eenvoudigere nomenclatuur van de verschillende exploitatietypes zou de leesbaarheid van de teksten ten goede komen.

Ten slotte wil de Raad de aandacht van de Regering vestigen op een toestand, die zich reeds heeft voorgedaan en die in de toekomst nog nadelig zou kunnen zijn voor de aanvragers van vergunningen van klasse I B en meer in het bijzonder in de projecten waarvan het onderzoek heel moeizaam verliep. De ordonnantie betreffende de milieuvergunningen stipuleert immers dat deze binnen een dubbele termijn moeten worden betekend, met name 45 dagen na de ontvangst van het advies van de Overlegcommissie en dit binnen een globale termijn van 160 dagen na het bericht van ontvangst van de vergunningsaanvraag (art. 43 van de ordonnantie). Het blijkt dat de vergunning juridisch gezien kan worden geacht te zijn geweigerd, indien ze wordt uitgereikt na de 45 dagen van de eerste termijn, terwijl ze wel degelijk zou zijn uitgereikt binnen de globale termijn van 160 dagen, gezien in deze veronderstelling de eerste termijn voorrang heeft op de tweede.

De toestand veroorzaakt een rechtsonzekerheid, die nadelig is voor de aanvrager. Deze onzekerheid is in tegenspraak met de doelstellingen, die de auteurs van de werkzaamheden van de Kamer ter vereenvoudiging van het milieurecht nastreven. De uitreikingstermijnen werden immers precies ten behoeve van een rechtszekerheid ingevoerd.

Deze toestand komt neer op een aanvechting van de uiteindelijke beslissing vanwege de autoriteit die de vergunningen uitreikt, na afloop van een onderzoek dat zowel van de aanvrager als van de autoriteit heel wat inspanningen zal hebben gevraagd.

Deze toestand is des te ongewoon daar in vele gevallen de eerste termijn niet omwille van een fundamentele reden is verstreken, maar gewoon omdat de autoriteit overbelast is. Het beste bewijs hiervan is dat de autoriteit haar wil te kennen geeft door de vergunning in de tweede termijn te betekenen.

De toestand heeft nog nadeligere gevolgen voor de aanvrager indien men hem in het bericht van ontvangst enkel de tweede termijn als proceduretermijn heeft opgegeven.

De Raad acht het belangrijk om deze wijziging aan te grijpen om de Regering ertoe aan te zetten om dit probleem op adequate wijze op te lossen.

*
* *